

РУДНИК УГЉА ПОКУШАВА ДА ИЗБЈЕГНЕ ОБАВЕЗУ ИНВЕСТИРАЊА У РЕКУЛТИВАЦИЈУ ЕКСПЛОАТИСАНИХ РУДОКОПА

Приходовали 237 милиона, а неће да уложи 8,8

Страна 5

ДАУ субота, 19. март 2016.

ЕКОНОМИЈА

страна 5

РУДНИК УГЉА ПОКУШАВА ДА ИЗБЈЕГНЕ ОБАВЕЗУ ИНВЕСТИРАЊА У РЕКУЛТИВАЦИЈУ ЕКСПЛОАТИСАНИХ РУДОКОПА

Приходовали 237 милиона, а неће да уложи 8,8

■ РУП је за четири године експлоатисао око 7,5 милиона тона, па је по том основу за трошкове рекултивације обавезан да плати око 8,8 милиона еура. Пљеваљска компанија је у истом периоду од продаје угља из Потрлице и Цементаре приходовала преко 237 милиона еура, али сада покушава да се ослободи законске обавезе уз помоћ ЕПЦГ, наводе из МАНС-а

Пљеваљски Рудник угља (РУП) је по основу експлоатације руде из лежњица Потрлица и Цементаре за петогодишњи период лужан да уложи 8,8 милиона еура у рекултивацију земљишта, али сада покушава да избјегне ту законску обавезу, иако је у истом периоду од продаје угља из тих лежњица остварио приход од преко 237 милиона еура, показују званични подаци којима располаже Истраживачки центар МАНС-а.

У лабораторију процене утицаја на животну средину за експлоатацију угља на копу Потрлица и дијела Цементаре, који обухвата период од 2010. до 2014. године, Рудник угља је приказао да ће у том периоду експлоатисати 7,6 милиона тона угља, док је просјечне трошкове рекултивације рачу-

нао 1,17 еура по тони угља, па су тако њени укупни трошкови за пет година око 8,9 милиона еура.

Подаци које је Истраживачки центар МАНС-а прикупио од Министарства економије, међутим, показују да је у том периоду РУП експлоатисао нешто мање угља, односно око 7,5 милиона тона, па је по том основу за трошкове рекултивације обавезан да плати око 8,8 милиона еура.

Пљеваљска компанија је у истом периоду од продаје угља из Потрлице и Цементаре приходовала преко 237 милиона еура, што потврђује њена званична финансијска документација, али сада покушава да се ослободи законске обавезе рекултивације земљишта уз помоћ Електропривреде (ЕПЦГ), која би локацију

искористила за отварање нове депоније пепела и шљака, и за то се користи исти процент који је већ примјенљив 2009. године.

Тада је Рудник угља већ једном избјегла обавезу рекултивације, и то за локацију Шумани са које је до тада ваљно руду, тако што је локацију продао ЕПЦГ за потребе изградње нове депоније пепела и шљака, која би се градила након што постојећа депонија Маљевац достигне дозвољене границе одлагана отпада. Вриједност тадашњег купопродајног уговора којим је Рудник продао локацију у Шуманима била је 7,5 милиона и била је дио укупног пак-

Рудник угља

позабави и надлежно државно тужилаштво.

По истом моделу као за Шумане сада се највише грађана депоније на локацији Потрлица, чиме би се пљеваљска рударска компанија поново

Директна штета по основу куповине земљишта које сада ЕПЦГ неће да искористи је 7,5 милиона

ти међусобних потраживања двије компаније од 40 милиона, којег се Влада, уочи уласка италијанске компаније А2А у ЕПЦГ и Рудник угља, одрекла на терет државног буџета.

У међувремену је ЕПЦГ неколико пута нацртавала депонију Маљевац и планира да на њој одлаже отпад до 2020. године, док је истовремено одустала од првобитне намјере да гради нову депонију на локацији Шумани. То значи да је 7,5 милиона еура директна штета по основу куповине земљишта које сада ЕПЦГ неће да искористи, па би требало овим случајем неспорно да се

ослободила не само обавезе да уложи милионске износе у рекултивацију земљишта којег је због експлоатације девастирала, већ се истовремено отвара питање да ли ће ЕПЦГ куповати земљиште на копу Потрлица и по којој цијени, а што би свакако било пребијено преко рачуна за струју потрошача.

Уколико би био реализован такав сценарио, било би то не само гажење воље грађана Пљеваља, које још нико није ништа о стварању нове депоније опасног отпада на свега неколико километара од градске зоне, већ би се по ко зна

Држава толерантна

У планским документима за Термоелектрану Пљеваља, која су у мају 2015. године била на јавној расправи, указује се да су улагања у рекултивацију експлоатисаних површина угља у претходним годинама била занемарљива, те се у том смислу наводи да је обновљено свега 10 одсто девастираног земљишта.

Законом о рударству јасно је прописано да је рудно богатство добро од општег интереса, да је у државној својини, те да се може користити под условима и на начин одређен законом. Концесионар је дужан да у току и по завршетку извођења радова на експлоатацији минералних сировина, а најкасније у року од једне године по завршетку извођења радова, приведе земљиште на експлоатисаном пољу намјени према пројекту рекултивације земљишта.

који пут потврдио да двије компаније функционису мимо законских обавеза и малтене као „државе у држави“.

Већински власник у ЕПЦГ је Црна Гора, а други највећи акционар је италијанска компанија А2А, док је у Руднику угља појединачно највећи акционар А2А, други је Црна Гора, а трећи највећи акционар је промијеров брат **Ацо Ђукановић**. Од доласка А2А у Црну Гору 2009. године највише користи имао је управо Ацо Ђукановић, јер је итали-

јанска компанија у његовој банци држала десетине милиона еура депозита обезбјеђујући јој тако ликвидност и опстанак.

И. МРДОВИЋ

Овај текст је сачињен уз подршку Европске уније у оквиру пројекта „Нулта толеранција на корупцију“. За садржај овог текста одговорна је искључиво Мрежа за афирмацију невладиног сектора – МАНС, а ставови изнјети у овом тексту се ни у ком случају не могу сматрати ставовима Европске уније.

Напрасно смањују трошкове рекултивације

Оно што је посебно занимљиво јесте да је Рудник угља напрасно снижио трошкове рекултивације за наставан експлоатације угља са копа Потрлица и дијела Цементаре. Наиме, у новом алаборату процене утицаја на животну средину за експлоатацију угља на копу Потрлица и дијелу Цементаре, који се односи на период од 2015. до 2019. године, пљеваљска компанија је планирала да у том периоду ископа око девет милиона тона угља, односно по 1,8 милиона тона годишње.

Ако би се узела просјечна продајна цијена угља коју је Рудник угља остварио у претходним годинама, јасно је да би у том периоду приходовао нових 230 до 240 милиона еура, док је са друге стране компанија трошкове рекултивације пројектовала на смијешних 334 хиљаде еура. Да је Рудник угља рачунао трошкове рекултивације по моделу из 2010. године јасно је да би за експлоатацију девет милиона тона угља требало да плати 10,5 милиона еура.